

Bilag 33.

Udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaards tale på 10-landeministermødet den 26. maj 1972 i Luxembourg vedrørende en styrkelse af institutionerne og politisk fremskridt.

Institutionernes rolle.

Det er den danske regerings standpunkt, at den institutionelle opbygning bør bestemmes af samarbejdets krav og de mål, vi sætter for samarbejdet. Etablering af nye institutioner eller udvidelse af de beføjelser, der er tillagt de allerede eksisterende institutioner, bør ikke være et mål i sig selv, men et middel til at opnå de resultater, vi ønsker i det europæiske samarbejde.

Efter den danske regerings opfattelse bør vi være opmærksomme på risikoen for bureaukratisering og for stærk centralisering. Det enkelte menneske og de enkelte sociale grupper må sikres initiativ, ansvar og medbestemmelse.

Det er vigtigt, at institutionerne og beslutningsprocessen giver mulighed for på effektiv og demokratisk vis at udmønte vore principbeslutninger og generelle målsætninger i konkrete foranstaltninger.

Det fremtidige arbejde.

Økonomisk og monetært samarbejde, industrielt og teknologisk samarbejde samt en kvalitativt tilfredsstillende tilværelse for det enkelte menneske vil givetvis afvige fra 1960'ernes opgaver, men jeg ser ikke nogen grund til, at de nuværende institutioner med en stort set uændret opbygning og kompetencefordeling ikke skulle føre det europæiske samarbejde videre og bistå de europæiske folk i deres bestræbelser for en bedre tilværelse.

Efter den danske regerings opfattelse er Fællesskabets udvidelse et moment, der taler for en stort set uændret fortsættelse af de nuværende institutioner. Det er efter vor opfattelse utilrådeligt at ændre de institutionelle forhold på samme tidspunkt, som Fællesskabet udvides, og det vil være politisk umuligt nu at foretage ændringer, der kræver revision af de grundlæggende trak-

tater. Vi foretrækker, lad mig blot bruge ordet prøvetid for de nuværende institutioner i et udvidet fællesskab for efter f. eks. et år eller to's praktisk samarbejde at vurdere behovet for en ændring af institutionerne.

Et forhold, der efter min opfattelse yderligere taler for denne fremgangsmåde, er, at vi som led i arbejdet med realisering af en økonomisk og monetær union forhåbentlig snart skal behandle spørgsmålet om en europæisk fond. Hvis en sådan fonds arrangement får det indhold og den rækkevidde, som vi håber, er det klart, at nye institutionelle spørgsmål kan blive aktuelle i denne forbindelse.

I forbindelse med forslagene om ensartede organisatoriske retningslinier for medlemslandene, f. eks. ved udpegelse af særlige statssekretærer, vil vi fra dansk side pege på, at landenes forskellige administrative opbygning gør det vanskeligt at lave sådanne uniforme regler, og at der består en risiko for, at de kan virke mod deres hensigt.

Lad mig understrege, at vi selvsagt er åbne for en drøftelse af ændring eller udvidelse af de nuværende institutioners beføjelser. Dette gælder også etablering af nye yderligere institutioner og i den forbindelse om fornødent afgivelse af suverænitæt på begrænsede og klart definerede områder.

Et særligt punkt, jeg gerne vil fremhæve, er, at skal Ministerrådet eller Kommissionen styrkes, lægger vi vægt på, at der i samme forbindelse sker en forstærkning af de parlamentariske kræfter.

Det videre forberedelsesarbejde.

Vi har allerede accepteret et nyt ministermøde i september 1972. Jeg vil derfor foreslå, at det overlades de ti landes faste repræsentanter på grundlag af vore foreløbige drøftelser at lave en kortlægning over for det første, hvilke emner der er foreslået til top-